19/04/2024

Ευφραίνου εν Κυρίω, η εν Αυστραλία Ορθόδοξος Εκκλησία!

Οικουμενικό Πατριαρχείο / Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας

- **Του Θεοφιλεστάτου Επισκόπου Κυανέων κ. Ελπιδίου**

Η Ιερά Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας εκφράζει την βαθύτατη αγαλλίαση και ευγνωμοσύνη της προς την Αγία και Μεγάλη Εκκλησία της Κωνσταντινουπόλεως, υπό την κανονική δικαιοδοσία και φροντίδα της οποίας έχει την τιμή και το προνόμιο να ευρίσκεται, διότι της χάρισε προσφάτως την ευλογία και έγκριση αφενός μεν του νέου Συντάγματος σχετικώς με τη διοίκηση της καθ’ ημάς Ιεράς Αρχιεπισκοπής, αφετέρου δε του θεσμού της Ιεράς Επαρχιακής Συνόδου.

Είμαστε όλοι μας εξαιρετικά ευγνώμονες προς τον Παναγιώτατο Οικουμενικό Πατριάρχη κ.κ. Βαρθολομαίο και τους σεβάσμιους Συνοδικούς Ιεράρχες του Οικουμενικού Θρόνου για την χορήγηση αυτής της μεγάλης ευλογίας και δωρεάς προς την τοπική μας Εκκλησία, και μάλιστα σε μία χρονική περίοδο που συμπίπτει με τους εορτασμούς της εκατονταετηρίδας της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αυστραλίας

(1924-2024).

Τον περασμένο μήνα, κατά την Κυριακή της Απόκρεω, με την ευλογία του Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου μας κ.κ. Μακαρίου, σε όλες τις ενορίες της Αρχιεπισκοπής αναπέμφθηκε, με το πέρας της Θείας Λειτουργίας, ευχαριστήρια δοξολογία προς τον Τριαδικό Θεό για την εν λόγω αγαθοδωρία της Μητρός Εκκλησίας, η οποία συνεχίζει να αποτελεί φάρο ελπίδας για τον Ορθόδοξο κόσμο και ολόκληρη την Οικουμένη. Η δοξολογία αυτή συνέπεσε με τον μήνα κατά τον οποίο, πριν από 100 ακριβώς χρόνια, υπεγράφη ο Τόμος που αφορά την ίδρυση της τοπικής μας Εκκλησίας, από τον μακαριστό Οικουμενικό Πατριάρχη Γρηγόριο Ζ΄ και την περί αυτόν Αγία και Ιερά Σύνοδο του Οικουμενικού Θρόνου. Μέσω της δοξολογίας κλήθηκαν οι πιστοί να αινέσουν και να ευχαριστήσουν τον Θεό περί όλων των δωρεών που έχουν επιδαψιλευτεί στην καθ’ ημάς Ιερά Αρχιεπισκοπή κατά τα περασμένα 100 χρόνια, «ὧν ἴσμεν καὶ ὧν οὐκ ἴσμεν, τῶν φανερῶν καὶ ἀφανῶν».

Η ευχαριστήρια αυτή δοξολογία μάς έδωσε την ευκαιρία να αφιερώσουμε τον απαραίτητο χρόνο και να στοχαστούμε πάνω στα εμπνευσμένα λόγια του Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου κ.κ. Μακαρίου, ότι δηλαδή η Ορθόδοξη Εκκλησία δεν μπορεί να υπάρξει χωρίς το Οικουμενικό Πατριαρχείο και ότι για τον λόγο αυτό οφείλουμε τα πάντα στη Μητέρα Εκκλησία της Κωνσταντινουπόλεως. Η θεολογία και η εκκλησιολογία μας προέρχονται από την μοναδική Μεγάλη Εκκλησία της Κωνσταντινουπόλεως και ήταν σ’ αυτήν που συγκλήθηκαν οι Οικουμενικές Σύνοδοι. Θα πρέπει, επίσης, να υπενθυμίζουμε συνεχώς στον εαυτό μας ότι το Σεπτό Κέντρο της Ορθοδοξίας γέννησε πολυάριθμες Ορθόδοξες Εκκλησίες καθ’ όλη τη διάρκεια της ιστορίας.
Καθώς εορτάζουμε την εκατονταετηρίδα της καθ’ ημάς Ιεράς Αρχιεπισκοπής, η τοπική μας Εκκλησία ξεκινά ένα καινούργιο κεφάλαιο υπό την ηγεσία και το ωμοφόριο του Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου κ.κ. Μακαρίου. Πρόκειται για μία περίοδο κατά την οποία θα διοικείται πια από την Αγία Επαρχιακή Σύνοδο, στην οποία θα προεδρεύει ο Αρχιεπίσκοπος και της οποίας μέλη θα είναι όλοι οι Επίσκοποι της Ιεράς Αρχιεπισκοπής, με τον τίτλο πλέον των «Χωρεπισκόπων».

Αυτή είναι μία περαιτέρω υπενθύμιση ότι το Οικουμενικό Πατριαρχείο και ο αγαπημένος μας Πατριάρχης δε σταματούν ποτέ να φροντίζουν και να δείχνουν την άνευ όρων αγάπη τους για τους πιστούς της ευλογημένης ηπείρου μας. Η καθιέρωση Επαρχιακής Συνόδου στην Αυστραλία αποτελεί μεγάλη και ιστορικής σημασίας απόφαση, η οποία θα γραφτεί με χρυσά γράμματα στην ιστορία της τοπικής μας Εκκλησίας, μιας και θα επιτρέψει στην Ιερά Αρχιεπισκοπή:

• να διοικείται κατά τρόπο που θα ενισχύει ακόμα περισσότερο την ενότητα της

Εκκλησίας, αφού ο ιερός θεσμός της συνόδου, έτσι όπως μας παραδόθηκε μέσω των Πράξεων των Αποστόλων, συνιστά την ύψιστη πνευματική αυθεντία στην Εκκλησία, ενώ πρώτιστος σκοπός του είναι να διασφαλίσει την ενότητά Της. Η συνοδική δομή είναι ζωτικής σημασίας για την δέουσα διοίκηση μιας τοπικής Εκκλησίας, όπως αυτό φαίνεται από την ύπαρξη των Πατριαρχείων και των Αυτοκεφάλων Εκκλησιών της Ανατολικής Ορθοδόξου Εκκλησίας.

• να εκφράζει την ομόνοια και την ενότητα μέσω της ποικιλομορφίας, αντανακλώντας έτσι την κοινωνία και τη σχέση που υφίσταται ανάμεσα στα Τρία Πρόσωπα της Αγίας Τριάδος. Ειδικότερα, ο Πατήρ, ο Υιός και το Άγιο Πνεύμα δεν ενεργούν απομονωμένα ή ανεξάρτητα μεταξύ τους. Αντίθετα, υπάρχει αρμονία των Τριών Προσώπων του Τριαδικού Θεού, παρόλο που το καθένα έχει τον δικό του, διαφορετικό και μοναδικό τρόπο υπάρξεως.

• να καταστήσει ακόμα πιο ισχυρό τον δεσμό με τη Μητέρα Εκκλησία της Κωνσταντινουπόλεως, καθώς η Επαρχιακή Σύνοδος θα αναφέρεται άμεσα στην Αγία και Ιερά Σύνοδο του Οικουμενικού Πατριαρχείου και δεν θα εργάζεται αυτονομημένα.

• να εγκαινιάσει μία ενιαία και ισχυρή φωνή αναφορικά με σύγχρονα ζητήματα, μιας και η Σύνοδος είναι ο εκφραστής της τοπικής Εκκλησίας. Το καθεστώς της τοπικής Εκκλησίας τονώνεται πια όχι μόνο στα μάτια των πιστών, αλλά και στα μάτια των αρχών της Αυστραλίας, διότι δεν θα εκφραζόμαστε πλέον ως άτομα-μονάδες, αλλά με μία φωνή που συνίσταται στον Πρώτο και την Κεφαλή (που είναι ο Αρχιεπίσκοπός μας κ.κ. Μακάριος) και τους Χωρεπισκόπους των διαφόρων Αρχιεπισκοπικών Περιφερειών σε όλη την έκταση της Αυστραλίας. Διότι η Εκκλησία μιλάει μέσω της Συνόδου της και αυτό είναι κάτι που στηρίζεται στις Γραφές, όπως το Βιβλίο των Πράξεων (2:1-4), όπου βλέπουμε πως κατά την Κυριακή της Πεντηκοστής το Άγιο Πνεύμα κατήλθε στους Μαθητές όταν είχαν συγκεντρωθεί «ομοθυμαδόν επί το αυτό», μιας κι αυτή η προϋπόθεση παρείχε το αναγκαίο περιβάλλον έτσι ώστε το Άγιο Πνεύμα να έρθει και να σκηνώσει ανάμεσα στους Αποστόλους.

• να αποκτήσει Χωρεπισκόπους σε τούτη την αχανή γη που ονομάζεται Αυστραλία, οι οποίοι θα συναντώνται εν συνόδω και θα εργάζονται από κοινού και πιο έντονα στις διαδικασίες λήψης αποφάσεων αναφορικά με ζητήματα και προκλήσεις στη ζωή της τοπικής Εκκλησίας. Ασφαλώς, αυτό σημαίνει παράλληλα μεγαλύτερη ευθύνη από την πλευρά των Χωρεπισκόπων.

• να διδάσκει στους πιστούς τη σημασία του να πορεύεται κανείς από κοινού (συνοδός) και να ενστερνίζεται το συνοδικό σύστημα.

• να εισέλθει στην επόμενη εκατονταετηρίδα και να είναι έτοιμη για το μέλλον, κηρύττοντας το Ευαγγέλιο του Χριστού όχι μόνο στους Ορθοδόξους αυτής της ευλογημένης ηπείρου, αλλά σε όλους τους ανθρώπους καλής θελήσεως.

Εν κατακλείδι, το φιλόχριστο πλήρωμα της Αυστραλίας, από κοινού με τον Ποιμενάρχη του, τον Σεβασμιώτατο Αρχιεπίσκοπο κ.κ. Μακάριο, και όλους τους Χωρεπισκόπους της καθ’ ημάς Ιεράς Αρχιεπισκοπής, βιώνει επί του παρόντος μία απέραντη Πασχάλια ευφροσύνη για τη μεγάλη δωρεά που μας χορηγήθηκε από τον Παναγιώτατο και την περί Αυτόν Αγία και Ιερά Σύνοδο του Οικουμενικού Πατριαρχείου. Ευφροσύνη ανεξάντλητη, όπως ακριβώς εκφράστηκε κατά την Κυριακή της Απόκρεω, όταν «εν ενί στόματι και μία καρδία» ψάλαμε το Πολυχρόνιον του αγαπημένου μας Πατριάρχη, εκζητώντας από τον Κύριό μας να χαρίζει στον Παναγιώτατο έτη πολλά, έτσι ώστε να συνεχίζουμε να λαμβάνουμε τις πατρικές του ευλογίες και την καθοδήγησή του από το Σεπτό Κέντρο της Ορθοδοξίας.